

Środa, 23 października 2013 r.

P7_TA(2013)0447

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2013 (2013/2134(INI))**

(2016/C 208/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2012 r. w sprawie europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012 ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 14–15 marca 2013 r.,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
- mając na uwadze Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu na 2013 r. (COM (2012)0750),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0408.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽⁷⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.⁽⁹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0052.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. pt. „Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości – Narzędzie wspierania skutecznego wymiaru sprawiedliwości i wzrostu gospodarczego” (COM(2013)0160),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 maja 2013 r. towarzyszący projektom zaleceń dla poszczególnych krajów na rok 2013 i zatytułowany „Europejski semestr 2013: zalecenia dla poszczególnych krajów – Jak wyprowadzić Europę z kryzysu” (COM(2013)0350),
  - uwzględniając zalecenie Komisji dotycząc zalecenia Rady z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich, których walutą jest euro (COM(2013)0379), jak również wszystkie wnioski Komisji z dnia 29 maja 2013 r. dotyczące zaleceń Rady dla poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej,
  - uwzględniając ekspertyzę z 2012 r. zatytułowaną „Data for the evaluation of the European Semester process from a gender equality perspective” („Dane dotyczące oceny procesu europejskiego semestru z perspektywy równouprawnienia płci”) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0322/2013),
- A. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, społeczny, finansowy i zadłużeniowy jeszcze nie minął oraz mając na uwadze, że osiągnięcie bardziej zrównoważonej, solidnej, stabilnej i zintegrowanej unii gospodarczo-walutowej (UGW) jest celem będącym wciąż w trakcie realizacji;
- B. mając na uwadze, że kryzys związany z długiem państwowym w strefie euro ma istotny wpływ zarówno na rynek pieniężny euro, jak i na nadzwyczajne środki polityczne Eurosystemu;
- C. mając na uwadze, że zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów zawierają użyteczne i szczegółowe wskazówki, ale ogólnie ujmując, należy je uściślić i udoskonalić w odniesieniu do niektórych państw członkowskich, w szczególności jeżeli chodzi o wyważenie zaleceń politycznych w poszczególnych obszarach polityki; mając na uwadze, że istnieje również pewien margines na udoskonalenie metodologii oceny krajowych programów reform oraz działań następczych w odniesieniu do zaleceń dla poszczególnych krajów;
- D. mając na uwadze, że MŚP nadal są podstawowym elementem gospodarki strefy euro, ponieważ stanowią około 98 % wszystkich firm strefy euro, zatrudniają około trzech czwartych pracowników strefy euro i wytwarzają około 60 % wartości dodanej;
- E. mając na uwadze, jak ważne jest w kontekście wdrażania europejskiego semestru zapewnienie udziału partnerów społecznych i uwzględnienie różnych krajowych praktyk i instytucji odpowiedzialnych za kształtowanie płac;
- F. mając na uwadze, że wiele obszarów wymaga podjęcia pilnego działania, między innymi w zakresie przywrócenia kredytów realnej gospodarce i MŚP – co wiąże się z opracowaniem alternatywnych źródeł finansowania – zwiększania konkurencyjności środowiska biznesowego, zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, przywrócenia równowagi finansów publicznych, a także poszukiwania skutecznych rozwiązań europejskich dla bezrobocia, a tym samym ustanowienia w pełni zintegrowanego rynku pracy, jak też znacznego pogłębienia wymiaru socjalnego UGW;
- G. mając na uwadze, że legitymacja demokratyczna zarządzania gospodarczego w europejskim semestrze wymaga autentycznego i ścisłego uznania uprawnień przysługujących parlamentom na szczeblu europejskim i krajowym oraz uprawnień Komisji określonych w traktatach i prawie unijnym, wbrew coraz powszechniejszej tendencji odwracania się od metody parlamentarnej na rzecz podejścia międzyrządowego przy podejmowaniu decyzji gospodarczych na szczeblu UE i strefy euro;
- H. mając na uwadze, że zaangażowanie partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego ma podstawowe znaczenie dla dokonania oceny skutków społecznych kryzysu w terenie, co pozwoli na podjęcie odpowiednich działań;

⁽¹⁾ Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny C.

Środa, 23 października 2013 r.

- I. mając na uwadze, że – z uwagi na wejście już w życie nowych przepisów tzw. „dwupaku” – zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów nabierają znaczenia, gdyż teraz krajowe programy reform i stabilizacji muszą być z nimi spójne;
- J. mając na uwadze, że chociaż w przypadku państw członkowskich objętych programem pomocy finansowej zalecenia zostały ściśle wyegzekwowane, poziom zastosowania się przez resztę państw członkowskich do poprzednich zaleceń jest niski;
- K. mając na uwadze, że „dwupak” ustanawia w ramach metody wspólnotowej zasady w stosunku do państw członkowskich strefy euro dotkniętych lub zagrożonych poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej;
- L. mając na uwadze, że należy zagwarantować funkcjonowanie jednolitego rynku i spójność UE;
- M. mając na uwadze, że nowe technologie oferują pracodawcom i pracownikom nowe możliwości organizacji pracy w taki sposób, aby sprzyjać lepszej równowadze między życiem zawodowym a prywatnym, a tym samym lepszemu włączeniu kobiet w rynek pracy;
- N. mając na uwadze, że w dniu 17 września 2013 r. Komisja Gospodarcza i Monetarna Parlamentu Europejskiego odbyła posiedzenie z udziałem parlamentarzystów krajowych w celu omówienia wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów przyjętych przez Radę z myślą o szerszym uwzględnieniu ich skuteczności oraz potencjalnych efektów mnożnikowych w UE;
1. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów przyjęte przez Radę; zauważa, że możliwe są ulepszenia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zalecenia te są bardziej szczegółowe niż zalecenia z poprzednich lat oraz koncentrują się bardziej na sumienności państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań przyjętych przez nie w przeszłości; z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie przez Komisję, że „skuteczność polityki wymaga nie tylko jej odpowiedniego opracowania, ale także uzyskania dla niej wsparcia politycznego i społecznego”, oraz że poza konsolidacją budżetową Europa i państwa członkowskie potrzebują reform strukturalnych prowadzących do realnego, zrównoważonego i wyważonego pod względem społecznym wzrostu, zrównoważonego zatrudnienia i większej konkurencyjności, przy czym należy podjąć konkretne i pilne działania w celu zaradzenia przesadnie wysokim stopom bezrobocia, a zwłaszcza bezrobocia wśród młodzieży; wzywa w związku z tym Komisję do kontrolowania zgodności sprawozdań wszystkich państw członkowskich z celami strategii „Europa 2020”, w szczególności w zakresie ograniczania ubóstwa i bezrobocia, oraz do uważnego przyglądania się wzajemnym związkom i współzależnościom między strategiami politycznymi;
2. **z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kilku państwach członkowskich, które pozwoliły na zamknięcie dotyczących ich procedur deficytu;**
3. przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie przez Komisję, że kraje „deficytowe” muszą pobudzić swą konkurencyjność, zaś kraje o „nadwyżce” powinny w miarę możliwości zwiększyć u siebie popyt, w sposób proporcjonalny i trwały, aby przyczynić się do stabilności i wzrostu gospodarczego w strefie euro;
4. uważa, że cała gospodarka UE musi poprawić swą konkurencyjność wobec gospodarki światowej, w szczególności zwiększając konkurencję w obszarach rynku towarów i usług z myślą o poprawie wydajności i niższych cenach oraz dostosowując koszty pracy do wydajności; podkreśla, że UE nie może konkurować jedynie pod względem kosztów, lecz musi więcej inwestować w badania i rozwój, edukację i zdobywanie umiejętności oraz oszczędne gospodarowanie zasobami;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja i Rada dążą unikania uniwersalnego podejścia do zaleceń dla poszczególnych krajów, a tym samym zależy im na dopilnowaniu, by zalecenia te były dostosowane do specyficznych uwarunkowań i potrzeb odnośnych państw członkowskich, a jednocześnie by koncentrowały się na strategiach pobudzania wzrostu i stabilności budżetowej; wzywa państwa członkowskie do oceny społecznych skutków planów reform gospodarczych i strukturalnych oraz do zagwarantowania rzeczystwej oceny ich wdrażania w celu zwiększenia skuteczności koordynacji i dostosowania różnych strategii politycznych;
6. zwraca uwagę, że państwa i instytucje finansowe wykazują ciągle słabości w środowisku niskiego wzrostu;
7. zwraca uwagę, że w porównaniu z wynikami z lat ubiegłych Komisja tylko w przypadku 15 % z około 400 zaleceń dla poszczególnych krajów stwierdziła znaczne postępy;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zalecenia Komisji zostały skierowane nie tylko do państw członkowskich, ale również do całej strefy euro; uważa, że zalecenia pod adresem państw członkowskich muszą w większym stopniu uwzględniać istnienie poważnej współzależności między gospodarkami w UE, szczególnie w obrębie strefy euro, jak też wszystkie odnośne informacje zawarte w sprawozdaniu przedkładanym w ramach mechanizmu ostrzegania;

Środa, 23 października 2013 r.

9. podkreśla znaczenie monitorowania i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, wielostronnego nadzoru, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk oraz wzajemnej oceny;

10. apeluje o wnikliwe zbadanie przyczyn znacznego i widocznego pogłębienia się wewnętrznych różnic w konkurencyjności, konsolidacji budżetowej i wynikach gospodarczych między państwami członkowskimi, do jakich doszło w związku z posiadaniem jednolitej waluty, a w szczególności o zbadanie przyczyn asymetrycznego oddziaływania wspólnych polityk;

11. apeluje o rozważną interpretację wskaźników wzrostu wskazujących na „powolne uzdrowienie” i zaleca uważniejsze przeanalizowanie zrównoważonego charakteru wskazanych udoskonaleń, zwłaszcza w dziedzinie handlu, salda obrotów bieżących, deficytów publicznych i postępów w zakresie realizacji reform strukturalnych; apeluje o uważniejsze przeanalizowanie jakości prognoz gospodarczych, gdyż poprzednie prognozy Komisji były najczęściej korygowane w dół; zwraca uwagę, że istnieje potrzeba zaprojektowania programów pomocy o raczej konserwatywnych niż optymistycznych założeniach i scenariuszach, aby uniknąć wystąpienia skutków przeciwnych do zamierzonych i skutków procyklicznych;

12. apeluje do Komisji o włączenie krajowych celów dotyczących strategii „Europa 2020” do zaleceń kierowanych do państw członkowskich w ramach programów dostosowań gospodarczych oraz o odpowiednie uwzględnienie spowodowanych przez te programy ograniczeń w realizacji tych celów; apeluje również o promowanie i zwiększanie legitymacji demokratycznej takich programów;

13. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre państwa członkowskie złożyły sprawozdania z postępów w osiągnięciu celów strategii „Europa 2020” i w niektórych przypadkach przedstawiły pokrótce konkretne projekty przypisane tym celom; wzywa wszystkie państwa członkowskie do włączenia takich sprawozdań do materiałów, które będą ich wkładem w europejski semestr 2014; ubolewa, że Komisja nie przedstawiła sprawozdania z postępów w realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję do przedstawiania takiego sprawozdania co roku;

14. ubolewa nad faktem, że żadne spośród zaleceń dla poszczególnych krajów nie uwzględnia wyzwania, jakie stanowi wpływ zasad opodatkowania pracy na inwestycje długoterminowe, oraz rezultatu w kategoriach tworzenia miejsc pracy;

15. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie przez Komisję, że europejska konkurencyjność „nie może i nie będzie opierać się wyłącznie na kosztach”; zauważa ponadto, że zgodnie z celami strategii „Europa 2020” trzeba pobudzić wydajność, w tym wydajność kapitału, zasobów i energii, włączyć społeczne, inwestycje w edukację i uczenie się przez całe życie, badania i innowacje oraz oszczędne gospodarowanie zasobami; zachęca do czynienia dalszych postępów w osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”, w szczególności w obszarze zatrudnienia; apeluje, by powyższe znalazło adekwatne odzwierciedlenie w zaleceniach dla „deficytowych” krajów, gdyż są to państwa członkowskie, w których istnieje dramatyczna potrzeba pobudzenia konkurencyjności;

16. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów w zakresie podatku ekologicznego i związanego z nim potencjału tworzenia miejsc pracy oraz wzywa Komisję do uwzględnienia tego w nadchodzącej rocznej analizie wzrostu gospodarczego; podkreśla pozytywny wpływ na obszary budżetu i zatrudnienia oraz pozytywne skutki społeczne i środowiskowe wynikające z przesunięcia punktu ciężkości opodatkowania z pracy na środowisko;

17. ubolewa z powodu opóźnień we wdrażaniu Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zatwierdzonego w czerwcu 2012 r. i wyposażonego w budżet w wysokości 120 mld EUR, inicjatywy w zakresie obligacji projektowych zapoczątkowanej w listopadzie 2012 r. oraz dodatkowych inwestycji EBI w wysokości 180 mld EUR; wzywa Radę i Komisję do zbadania i szybkiego usunięcia przeszkód, które udaremniają pełną operacyjność tych inicjatyw;

18. wzywa Komisję do przedstawienia w trybie pilnym wniosków ustawodawczych służących stworzeniu w ramach europejskiego semestru, w oparciu o cele strategii „Europa 2020”, rzeczywistego procesu konwergencji obejmującego bodźce wspierające państwa członkowskie w realizacji reform strukturalnych, takie jak instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności oraz przepisy dotyczące koordynacji polityki gospodarczej ex-ante opierające się na metodzie wspólnotowej;

19. wzywa Komisję do włączenia do zakresu instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności wsparcia finansowego udzielanego reformom strukturalnym w obszarach, które blokują gospodarczy dynamizm i wydajność;

20. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie przez Komisję elastyczności, jakiej udziela jej zmieniony pakt stabilności i wzrostu, w zakresie wydłużenia terminów na skorygowanie nadmiernych deficytów w siedmiu procedurach; rozumie, że wydłużenie to ułatwi tym krajom wdrożenie potrzebnych reform strukturalnych; wzywa Komisję i Radę do dopilnowania, by zawartość i kalendarz ścieżki korekty budżetowej były dostosowane do specyficznych cech każdego państwa oraz by, w szczególności w krajach „deficytowych”, obejmowały uprzednio wspomnianą elastyczność i pełne wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, rozsądne i zrównoważone reformy strukturalne i wskazanie (w szczególności w zaleceniach dla poszczególnych krajów) inwestycji kluczowych dla pobudzenia konkurencyjności;

Środa, 23 października 2013 r.

przyjmuje z satysfakcją stwierdzenie Komisji, że już w tegorocznej ocenie wykonania budżetu oraz w analizie budżetów krajowych na 2014 r. Komisja postara się uwzględnić, w szczególności w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, pod pewnymi warunkami jednorazowe publiczne programy inwestycyjne posiadające udowodniony wpływ na stabilność finansów publicznych, przy pełnym poszanowaniu ram nadzoru budżetowego w UE; oczekuje na przedstawienie Parlamentowi spodziewanego wkrótce komunikatu Komisji w sprawie konkretnych ram operacyjnych, zgodnie z oświadczeniem załączonym do „dwupaku”;

21. przyjmuje do wiadomości komunikat w sprawie zharmonizowanych ram dotyczących projektów planów budżetowych oraz informacji o emisji długu w obrębie strefy euro, przyjęty przez Komisję jako wytyczne w ramach rozporządzenia (UE) nr 473/2013; oczekuje przewidzianego dialogu gospodarczego z Komisją na temat treści powyższych wytycznych;

22. z zadowoleniem przyjmuje włączenie wytycznych w sprawie składania sprawozdań dotyczących sposobu, w jaki działania ujęte w projektach planów budżetowych uwzględniają zalecenia dla poszczególnych krajów, cele określone w strategii „Europa 2020”, wytyczne w sprawie składania sprawozdań dotyczących oczekiwanego rozkładu wpływu głównych środków dotyczących wydatków i dochodów oraz szczegółowe dane na temat wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w podziale na funkcje; zauważa, że takie wytyczne ułatwią monitorowanie środków budżetowych przyjmowanych z myślą o osiągnięciu krajowych celów strategii „Europa 2020”;

23. oczekuje na mające wkrótce nastąpić, uzgodnione w wyniku „dwupaku”, ogłoszenie parametrów i metodologicznych wartości odniesienia Komisji i państw członkowskich, w tym szacunków dotyczących mnożników podatkowych leżących u podstaw ich prognoz makroekonomicznych;

24. odnotowuje, że ostatnie zmiany płac w krajach „z nadwyżką” przyczyniają się do utrzymania popytu i przynoszą również pozytywne efekty mnożnikowe w innych państwach UE; z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie przez Komisję, że kraje „z nadwyżką” o wystarczającej przestrzeni fiskalnej mają do odegrania rolę w przezwyciężaniu obecnego kryzysu, na przykład poprzez obniżanie podatków i składek na ubezpieczenie społeczne oraz za sprawą podwyżek płac, aby pobudzić zrównoważony popyt krajowy, przy uwzględnieniu konkurencyjności międzynarodowej; kraje „z nadwyżką” mogłyby również promować nowe możliwości inwestycyjne sprzyjające wzrostowi, za pomocą swojej siły nabywczej, zwłaszcza inwestowania w edukację, badania i rozwój, energię oraz infrastrukturę, modernizowania opieki zdrowotnej i systemów emerytalno-rentowych oraz otwarcia sektora usług; podkreśla znaczenie pozytywnych efektów mnożnikowych, jakie te działania przyniosą w całej UE, zwłaszcza gdy będą realizowane przez największe gospodarki Unii;

25. nalega, by Komisja opracowywała autentyczną europejską politykę przemysłową opartą na zwiększonej konkurencyjności i innowacyjności i mającą na celu przywrócenie konkurencyjności przemysłowej Unii Europejskiej oraz ograniczanie strategii politycznych zmuszających przedsiębiorstwa do przenoszenia się poza UE; nalega ponadto, by Komisja opracowywała spójną europejską zewnętrzną politykę handlową; uważa, że jedynie za sprawą inteligentnego zarządzania sferą na styku z „globalizacją” Europa może zagwarantować wzrost gospodarczy, zatrudnienie, ochronę konsumentów, przestrzeganie międzynarodowych i europejskich norm prawa i praw człowieka oraz, w przypadku niektórych państw członkowskich, zalecaną stopniową realokację zasobów z sektorów dóbr niepodlegających wymianie do sektorów dóbr wymiennych;

26. pochwała stwierdzenie przez Komisję, iż w środkach wsparcia finansowego przyjmowanych przez państwa członkowskie i UE należy zwrócić większą uwagę na dystrybucyjny wpływ reform, i wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny ex-ante krótko- i długoterminowych skutków wszystkich nowych zalecanych reform oraz do wyciągnięcia wszystkich koniecznych wniosków z poprzednich zaleceń, w tym z zaleceń udzielonych państwom członkowskim objętym programami pomocy finansowej;

27. wzywa Komisję do przedłożenia wniosków ustawodawczych służących uzupełnieniu UGW, jak zalecił Parlament w rezolucji z dnia 20 listopada 2012 r. pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”; wzywa Komisję do ustanowienia w tym celu odrębnej tablicy wyników dotyczącej wymiaru społecznego UGW; proponuje, aby w ramach szczegółowych przeglądów przewidzianych w procedurze dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej można było regularnie dokonywać przeglądu polityki zatrudnienia i polityki społecznej w celu wskazania strategii politycznych łagodzących problemy społeczne i zwiększających zatrudnienie; uważa, że taki ulepszony system monitorowania umożliwiłby skuteczniejszą koordynację strategii politycznych w celu wskazywania głównych wyzwań i stawiania im na bieżąco czoła oraz skuteczniejszego włączenia kwestii dotyczących zatrudnienia i spraw społecznych do całokształtu polityki;

Środa, 23 października 2013 r.

28. zgadza się, że działanie EBC, będące uzupełnieniem reform strukturalnych i konsolidacji finansów publicznych, „walnie przyczynia się do stabilności strefy euro”; uznaje, że skutkiem tego działania było obniżenie nadmiernych kosztów finansowania w przypadku kilku państw członkowskich za pośrednictwem programu dotyczącego rynków papierów wartościowych i zapewnianie ochrony płynności na rynkach długu państwowego za sprawą bezwarunkowych transakcji monetarnych, poprzez zapobieżenie załamaniu się sektora bankowego, pomoc w zerwaniu powiązań między bankami a władzami, ograniczenie spekulacji długiem publicznym oraz tymczasowe zmniejszenie nadmiernych spreadów; uważa jednak, że brak trwałego wzrostu oraz wysokie (i stale rosnące) poziomy zadłużenia sektora prywatnego i państwowego w wielu państwach członkowskich oznaczają, że potrzebne jest wprowadzenie „ostrożnie zarządzanego procesu zmniejszania udziału finansowania dłużnego”; zgadza się z Komisją, że poprawa sytuacji sektora bankowego musi pozostać priorytetem; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie przez Komisję, zgodnie z zobowiązaniem podjętym wobec Parlamentu w oświadczeniu załączonym do „dwupaku”, grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem Gertrude Tumpel-Gugerell, w celu pogłębienia analizy oraz gruntownej oceny częściowego zastąpienia emisji długu krajowego wspólną emisją w formie funduszu amortyzacji zadłużenia i europejskich obligacji skarbowych, uwzględniającej argumenty za i przeciw poszczególnym opcjom; oczekuje na sprawozdanie grupy wysokiego szczebla;

29. podkreśla, że na obrzeżach UE nie zostało przywrócone finansowanie gospodarki realnej, a MŚP w szczególności; zwraca uwagę, że główne różnice w dostępie do finansowania zazwyczaj pogłębiają wewnętrzne rozbieżności w UE, a w strefie euro w szczególności, i z powodu nierównych warunków konkurencji zakłócają rynek wewnętrzny; przypomina, że czyszczenie portfeli banków jest warunkiem wstępnym oraz podkreśla, że negatywne perspektywy gospodarcze jedynie częściowo usprawiedliwiają tak restrykcyjne warunki udzielania kredytów; apeluje o ściślejsze monitorowanie stosowania nowych zasad ostrożnościowych i praktyk sektora bankowego w zakresie finansowania gospodarki realnej, w szczególności rentownych MŚP; uznaje w tym względzie istotną rolę, jaką nowe innowacyjne instrumenty finansowe mogą odegrać w ramach różnych programów europejskich i polityki spójności we wspieraniu publicznych i prywatnych inwestycji oraz nalega, by Komisja w odpowiednim czasie i przed rozpoczęciem okresu programowania 2014–2020 zagwarantowała jasność prawną i przejrzystość wdrażania nowych instrumentów finansowych; apeluje o bardziej dogłębną analizę i ściślejszą kontrolę równoległego systemu bankowego i jego skutków dla realnej gospodarki; wzywa Komisję do nadania priorytetowego znaczenia pracom nad alternatywnymi i zróżnicowanymi źródłami finansowania dla MŚP, zwłaszcza za pośrednictwem rynków finansowych, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i publicznych banków rozwoju;

30. podkreśla, że wycofanie się różnych podmiotów finansowych na rynki krajowe świadczy o tym, że są one osłabiane rozczłonkowaniem rynku wewnętrznego przez nadmierną koncentrację, co blokuje rynek międzybankowy i uniemożliwia czerpanie korzyści z rynku wewnętrznego, jakimi są zróżnicowanie ryzyka i pomnożenie możliwości;

31. podkreśla konieczność kontynuowania programów wspierających rozwijanie ducha przedsiębiorczości wśród ludzi młodych poprzez tworzenie przeznaczonych specjalnie dla nich możliwości otwierania działalności gospodarczej, szerszy dostęp do funduszy europejskich i doradztwo w interesach;

32. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie stworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (obejmującego powstanie jednego europejskiego urzędu oraz finansowanego przez branżę jednego europejskiego funduszu), który ma kluczowe znaczenie dla ukończenia tworzenia unii bankowej; wzywa państwa członkowskie, Komisję i Parlament do osiągnięcia niezwłocznego porozumienia w sprawie utworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków; zachęca Radę do szybkiego zamknięcia negocjacji z Parlamentem nad dyrektywą w sprawie systemów gwarancji depozytów i nad dyrektywą w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (negocjowanych równolegle);

33. domaga się, aby bezpośrednie dokapitalizowanie banków ze środków Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS) mogło się odbyć natychmiast po wprowadzeniu jednolitego mechanizmu nadzorczego, jak zapowiedziano w deklaracji szefów państw i rządów strefy euro w czerwcu 2012 r.; biorąc pod uwagę, że pilnie potrzebny jest jednolity fundusz restrukturyzacji, który towarzyszyłby jednolitemu mechanizmowi nadzorczemu, opowiada się za natychmiastowym ustanowieniem mechanizmu ochronnego o okresie na spłatę przez sektor bankowy; zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosku w celu włączenia EMS do dorobku wspólnotowego przy jednoczesnym uwzględnieniu kompleksowej demokratycznej rozliczalności przed Parlamentem Europejskim;

34. z zadowoleniem przyjmuje „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” Komisji i jej zalecenia w sprawie „środków, które mają zachęcić wszystkie państwa członkowskie UE i państwa trzecie do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” oraz w sprawie „agresywnego planowania podatkowego”, przyjęte przez Komisję w dniu 6 grudnia 2012 r.; przypomina rezolucję Parlamentu z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi, w której określono dalsze niezbędne działania w zakresie

Środa, 23 października 2013 r.

zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i rajów podatkowych; podkreśla, że uczciwość i sprawiedliwość w podziale obciążenia wymagają wzmocnionego podejścia do kwestii oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania; apeluje do Komisji o podjęcie pilnego działania i opracowanie kompleksowej strategii na podstawie konkretnych środków prawodawczych w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania, do Rady zaś o wyraźne wsparcie wszystkich zablokowanych lub niezakończonych projektów związanych z opodatkowaniem;

35. wzywa Radę do zakończenia negocjacji nad podatkiem od transakcji finansowych, do pilnych działań na rzecz wprowadzenia tego podatku w całej Europie oraz do włączenia do swojego harmonogramu prac, jako sprawy niecierpiącej zwłoki, działań zmierzających do usunięcia luki podatkowej, rozwiązania problemu „rajów podatkowych” i prac nad konwergencją systemów podatkowych w całej UE;

36. jest zdania, że wprowadzenie – w drodze wzmocnionej współpracy – podatku od transakcji finansowych należy uważać za pierwszy krok na drodze ku jego wprowadzeniu w skali globalnej;

37. wzywa do pełnego i pilnego zastosowania „sześciopaku” i „dwupaku”, aby przekształcić systemu ad hoc trojek w solidną z punktu widzenia prawa strukturę zakotwiczoną w prawie wspólnotowym, gwarantującą demokratyczną rozliczalność; wzywa trojkę, by zrewidowała swoją strategię informowania, która wielokrotnie okazywała się kompletnym fiaskiem; podkreśla, że w perspektywie średnioterminowej należałoby się opowiedzieć za czysto europejskim systemem, a Komisja powinna opracować wnioski w celu odpowiedniego przekształcenia modelu trojki;

38. przypomina, że przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy potwierdził w swoich uwagach skierowanych do Parlamentu w dniu 1 lutego 2012 r., że funkcjonowanie Europejskiego Mechanizmu Stabilności będzie podlegało kontroli Parlamentu Europejskiego; oczekuje w tym względzie na negocjacje porozumienia z Eurogrupą, przewidującego m.in. możliwość organizowania wysłuchań i kierowania pytań pisemnych do dyrektora zarządzającego Europejskiego Mechanizmu Stabilności i jego rady zarządzającej;

39. podkreśla, że europejski semestr nie może w żaden sposób zaszkodzić uprawnieniom Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych; zachęca Komisję do zagwarantowania właściwego i formalnego udziału Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach procesu europejskiego semestru, aby zwiększyć legitymizację decyzji, które dotyczą wszystkich obywateli; wzywa Komisję do znalezienia sposobów na zwiększenie widoczności tego procesu;

40. podkreśla potrzebę wzmocnienia demokratycznej rozliczalności przed Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi z podstawowych elementów funkcjonowania strefy euro, jak EMS, decyzje Eurogrupy oraz monitorowanie i ocena programów pomocy finansowej; w związku z tym zwraca się do Komisji o dokonanie wewnętrznej oceny ex-post wydanych przez nią zaleceń i jej uczestnictwa w trojce oraz o opublikowanie wyników tej oceny;

41. nalega, by państwa członkowskie zapewniły czynny udział swych parlamentów narodowych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego w całym procesie europejskiego semestru, a w szczególności w opracowywaniu, omawianiu, monitorowaniu i ocenie ich krajowych programów reform; wzywa Komisję do zagwarantowania tego udziału; podkreśla, że zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron w opracowywanie koniecznych reform ma kluczowe znaczenie dla ich pomyślnych wyników;

42. podkreśla znaczenie prowadzenia dialogu między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi z myślą o osiągnięciu w pełni funkcjonującego procesu europejskiego semestru oraz koniecznego poziomu demokratycznej rozliczalności wszystkich zaangażowanych podmiotów; zwraca uwagę na przydatność Europejskiego tygodnia parlamentarnego w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej (Europejski Tydzień Parlamentarny 2013);

43. ubolewa nad faktem, że stanowisko Rady w sprawie zaleceń skierowanych przez Komisję do poszczególnych krajów nie zostało podane do wiadomości publicznej w czasie rzeczywistym; ubolewa nad faktem, że obrady prowadzone w Radzie Europejskiej nad stanowiskiem Rady w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów nie zostały upublicznione w czasie rzeczywistym;

44. podkreśla, że powinien istnieć wyraźny podział pomiędzy kompetencjami na szczeblu UE i szczeblu krajowym oraz że to przed Parlamentem Europejskim odpowiadają inne podmioty na szczeblu Unii; domaga się, aby w każdym przypadku przekazywania lub stanowienia nowych kompetencji na szczeblu Unii lub tworzenia nowych instytucji unijnych zapewniano odpowiednią kontrolę demokratyczną ze strony Parlamentu Europejskiego oraz odpowiedzialność przed nim;

Udział poszczególnych sektorów w europejskim semestrze w 2013 r.

Zatrudnienie i polityka społeczna

45. uważa uznanie przez Komisję konieczności zmniejszenia opodatkowania pracy na rzecz innych źródeł dochodu za pozytywny krok, który usprawni proces konsolidacji budżetowej w bardziej sprawiedliwy sposób;

Środa, 23 października 2013 r.

46. uznaje, że tegoroczne zalecenia dla poszczególnych krajów są wyjątkowo ważne, gdyż państwa członkowskie określają swe priorytety w zakresie inwestycji na rzecz polityki spójności w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF); apeluje w związku z tym o ściślejsze ukierunkowanie finansowania UE na wszystkie priorytety strategii „Europa 2020”, zwłaszcza w ramach polityki wzrostu i zatrudnienia, w tym na walkę z bezrobociem osób młodych i bezrobociem długotrwałym oraz na tworzenie trwałych, pewnych, umożliwiających uzyskiwanie wystarczającego wynagrodzenia miejsc pracy podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu; wyraża zaniepokojenie w związku z pogłębianiem się różnic społeczno-ekonomicznych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi;

47. zauważa, że kilka państw członkowskich przyjęło ważne reformy rynku pracy zmierzające do poprawy odporności tego rynku, wprowadzające większą wewnętrzną i zewnętrzną elastyczność, ograniczające jego segmentację i ułatwiające przechodzenie z jednego miejsca pracy do innego; podkreśla, że reformy rynku pracy należy przeprowadzać po osiągnięciu odpowiedniego konsensusu wśród partnerów społecznych;

48. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o dopilnowanie, w wytycznych politycznych i zaleceniach dla poszczególnych krajów, by konieczną elastyczność niezbędną na rynku pracy równoważył odpowiedni poziom ochrony socjalnej charakteryzujący naszą społeczną gospodarkę rynkową oraz by reformy rynku pracy miały na celu promowanie wysokiego poziomu zatrudnienia, jakości w pracy, usprawnianie zarządzania ryzykiem społecznym, osiąganie postępów w integracji słabszych grup społecznych na rynku pracy, ograniczanie ubóstwa pracujących, godzenie pracy z życiem rodzinnym, promowanie równości płci, promowanie bezpieczeństwa i higieny pracy, utrwalanie praw pracowników zatrudnionych w oparciu o niestandardowe umowy oraz poprawę ochrony socjalnej osób samozatrudnionych;

49. zauważa, że wszystkie państwa członkowskie otrzymały zalecenia odnośnie do poziomu uczestnictwa w rynku pracy; wzywa państwa członkowskie o niskich wskaźnikach uczestnictwa w rynku pracy, by w porozumieniu z partnerami społecznymi zintensyfikowały aktywne, kompleksowe i sprzyjające integracji instrumenty rynku pracy, jak usługi szkolenia i zatrudnienia, oraz by wprowadziły dalsze reformy ułatwiające dostęp do zatrudnienia wysokiej jakości, ułatwiające pogodzenie pracy z życiem prywatnym, zapobiegające wczesnemu porzucaniu rynku pracy, poprawiające konkurencyjność i zwalczające segmentację rynku pracy, a także dostosowujące umiejętności pracowników do wymagań rynku pracy;

50. wskazuje, że sytuacja bezrobotnych osób młodych jest szczególnie niepokojąca i wymaga podjęcia pilnego działania; domaga się przyjęcia europejskiego paktu na rzecz zatrudnienia młodych, który wprowadziłby w życie od dawna uzgodnione środki, oraz przeznaczenia nowych zasobów i środków na zwalczanie bezrobocia osób młodych, zmniejszanie odsetka młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niekształcącej się (NEET) i zwalczanie ubóstwa wśród młodzieży, z uwzględnieniem jakościowego aspektu godnej pracy z pełnym poszanowaniem podstawowych norm pracy;

51. oczekuje koncentracji wydatków na wstępie na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zgodnie z wezwaniem Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zawartym w jej poprawkach do zaleceń dla poszczególnych krajów;

52. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę gwarancji dla młodzieży oraz przeznaczenie 6 mld EUR na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w kolejnych WRF; wzywa państwa członkowskie do pilnego wdrożenia programów gwarancji dla młodzieży i efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów oraz koncentrowania działań na osobach w najtrudniejszej sytuacji;

53. z zadowoleniem zauważa, że fundusze te można wykorzystać w pierwszych dwóch latach kolejnych WRF; podkreśla, że wspomniana kwota nie jest jednak wystarczająca na trwałe wyeliminowanie bezrobocia osób młodych i powinna pokryć zaledwie pierwszy etap działań w tym zakresie;

54. zachęca Komisję do dalszego propagowania prac zespołów zadaniowych ds. zatrudnienia osób młodych, aby pomóc państwom członkowskim o najwyższych poziomach bezrobocia młodych w takim przeprogramowaniu finansowania strukturalnego UE w WRF 2007–2013, by ukierunkować je na ludzi młodych; z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by doskonalić europejski portal mobilności zawodowej (EURES) poprzez zintensyfikowanie i poszerzenie jego zakresu działań, w szczególności poprzez propagowanie mobilności ludzi młodych; stwierdza jednak, że mobilność musi pozostać dobrowolna i nie można z tego powodu ograniczać starań na rzecz tworzenia miejsc pracy i kształcenia na miejscu;

55. wzywa Komisję do zaproponowania ram jakości staży, które będą obejmowały między innymi kryteria dotyczące właściwego wynagradzania, celów szkolenia, warunków pracy, a także norm zdrowia i bezpieczeństwa; wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych UE do ambitnego wdrażania sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego;

Środa, 23 października 2013 r.

56. biorąc pod uwagę, że coraz większa liczba pracowników, zwłaszcza młodych, opuszcza swój kraj pochodzenia i szuka zatrudnienia w innych państwach UE, uważa, że istnieje pilna potrzeba opracowania właściwych środków umożliwiających zmianę prawa europejskiego w celu zagwarantowania możliwości przenoszenia uprawnień emerytalnych oraz zachowania świadczeń pracowniczych – przez co najmniej trzy miesiące – podczas poszukiwania zatrudnienia w innym państwie członkowskim; z zadowoleniem przyjmuje rozwinięcie europejskiego portalu mobilności i wnioskuje o opracowanie w tym celu wraz z państwami członkowskimi ukierunkowanej strategii;

57. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po raz pierwszy niektóre zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczą szczególnej sytuacji państw członkowskich w odniesieniu do ubóstwa; mocno potępia fakt, że żadne z zaleceń dla poszczególnych krajów nie dotyczy konkretnych rynków pracy, z których kobiety są wyłączone i na których nie przewidziano żadnych środków zmierzających do ich włączenia;

58. podkreśla, że zwiększenie udziału kobiet, pracowników starszych i niepełnosprawnych w rynku pracy wymaga podjęcia szczególnego działania polegającego na zapewnieniu skutecznych bodźców mobilizujących te osoby do powrotu na rynek pracy i pozostania na nim; przypomina, że kluczową rolę odgrywają przy tym jakość, przystępność cenowa i dostępność usług związanych z wczesną edukacją, opieką nad dziećmi i opieką nad osobami starszymi;

59. podkreśla, że należy wspierać długotrwale bezrobotnych poprzez tworzenie miejsc pracy i zintegrowane podejścia oparte na aktywnym włączaniu, obejmujące pozytywne aktywizujące zachęty, jak np. indywidualne poradnictwo oraz programy „praca zamiast zasiłku”, odpowiednie systemy świadczeń oraz dostęp do usług wysokiej jakości, w celu ułatwienia im odbudowywania więzi z rynkiem pracy i uzyskania dostępu do miejsc pracy o wysokiej jakości;

60. przypomina o nieadekwatności umiejętności i sytuacjach zatorowych w wielu regionach i sektorach, a także o niezdolności niektórych systemów kształcenia i szkolenia do reagowania na zapotrzebowanie na rynku i potrzeby pracowników w tym kontekście; z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez kilka państw członkowskich reformy systemów kształcenia i szkolenia zawodowego w celu dostosowania umiejętności i kompetencji do potrzeb rynku pracy oraz przyszłych pracowników, zwłaszcza ludzi młodych; podkreśla w tym kontekście zalety dualnego systemu kształcenia; przypomina, że prawie wszystkie państwa członkowskie muszą podjąć dalsze działania i więcej inwestować w obszarze kształcenia, szkoleń, badań oraz innowacji i rozwoju;

61. zauważa, że oprócz reformy sektora kształcenia i szkolenia konieczna jest również długoterminowa, zrównoważona, oparta na kryteriach strategia imigracyjna, aby rozwiązać problem braku wykwalifikowanej siły roboczej i problem zmian demograficznych;

62. zauważa, że kryzys wywarł dotkliwy i długotrwały wpływ na poziomy bezrobocia państw członkowskich oraz ich sytuację społeczną, prowadząc do nierównowazonego wzrostu poziomu ubóstwa i wykluczenia społecznego, w tym ubóstwa dzieci, bezdomności, nierówności społecznych, ubóstwa pracujących i nadmiernego zadłużenia gospodarstw domowych; w związku z tym apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie sieci bezpieczeństwa i zapewnienie skuteczności systemów ochrony socjalnej, które zajmują się osobami dotkniętymi takimi zjawiskami, a także o inwestowanie w środki zapobiegawcze;

Polityka budżetowa

63. przypomina, że pomimo swej skromnej wielkości w ujęciu zarówno bezwzględnym, jak i względnym w porównaniu z dobrobytem gospodarczym Unii, budżet UE, będąc katalizatorem inwestycji, ma ważną wartość dodaną w propagowaniu celów strategii „Europa 2020”;

64. ubolewa nad tym, że państwa członkowskie nadal nie doceniają roli i wkładu budżetu UE w poprawę zarządzania gospodarczego i koordynacji budżetowej w całej Unii.; w związku z tym, mając na uwadze wspólną deklarację podpisaną przez Parlament, Radę i Komisję w grudniu 2012 r., a także rezolucję Parlamentu z dnia 3 lipca 2013 r. dotyczącą porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020, wzywa Radę, aby przyjęła w całości budżety korygujące za rok 2013 przedłożone przez Komisję, które w dalszym ciągu mogą okazać się konieczne w ciągu roku, w celu zamknięcia z czystym bilansem obecnego okresu wieloletnich ram finansowych;

65. przypomina, że kompromis osiągnięty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 8 lutego 2013 r. w sprawie WRF na lata 2014–2020 nie sprostął oczekiwaniom Parlamentu; nalega, by wszelkie porozumienie na tak niskim szczeblu mogło zostać zaakceptowane wyłącznie na warunkach przedstawionych w rezolucji Parlamentu z dnia 3 lipca 2013 r.;

Środa, 23 października 2013 r.

66. jest przekonany, że wiarygodny wkład UE, umożliwiający przezwycięzenie obecnego kryzysu, musi być oparty na fundamentalnej zmianie sposobu finansowania budżetu UE, polegającej na podążaniu w kierunku tworzenia rzeczywistych zasobów własnych;

67. wzywa państwa członkowskie, by dołożyły wszelkich starań w celu terminowego opracowania swoich narodowych programów dotyczących funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności, aby zapobiec opóźnieniom w wykorzystaniu tych funduszy, ponieważ są one zorientowane na wspieranie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;

68. podkreśla znaczenie nauki i innowacji dla strategicznego rozwoju konkurencyjności, a w konsekwencji tworzenia miejsc pracy na szczeblu europejskim z myślą o przezwycięzeniu kryzysu gospodarczego i finansowego;

Rynek wewnętrzny

69. przypomina, że jednolity rynek to kluczowy czynnik wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, który ogrywa niezastąpioną rolę w realizacji celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającemu włączeniu społecznemu; niemniej jednak zauważa, że potencjał ten w wielu aspektach pozostaje niewykorzystany;

70. przypomina, że pełny potencjał gospodarczy i w zakresie zatrudnienia, jaki drzemie w sektorze usług, pozostaje niewykorzystany; apeluje o pełne i właściwe wdrożenie unijnej dyrektywy usługowej przy jednoczesnym zabezpieczeniu obowiązków świadczenia usług publicznych mogących zapewnić powszechny dostęp do usług wysokiej jakości po przystępnych cenach; wzywa państwa członkowskie do inwestowania szczególnie w usługi społeczne wysokiej jakości; jednocześnie zauważa, że normy płacowe i socjalne muszą być przestrzegane; wzywa państwa członkowskie do zniesienia przeszkód w sektorze detalicznym i nadmiernych ograniczeń w usługach świadczonych w ramach wolnych zawodów i zawodów regulowanych; jednocześnie wzywa do zniesienia przeszkód w swobodnym przepływie pracowników w celu zwiększenia mobilności i optymalizacji wykorzystania kapitału ludzkiego UE;

71. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż w europejskim semestrze 2013 po raz pierwszy roczna analiza wzrostu gospodarczego została poparta sprawozdaniem w sprawie stanu integracji jednolitego rynku;

72. niemniej jednak ubolewa, że mimo ewidentnego znaczenia jednolitego rynku dla walki z kryzysem zalecenia dla poszczególnych krajów z 2013 r. nie skupiają się w wystarczającym stopniu na potencjale wzrostu gospodarczego, zaufania konsumentów i tworzenia miejsc pracy wynikającym z właściwego wdrażania i egzekwowania zasad jednolitego rynku;

73. popiera tegoroczne zalecenia dla poszczególnych krajów, które kładą nacisk na usunięcie nieuzasadnionych ograniczeń i barier uniemożliwiających wejście do sektorów usług; wzywa odnośnie państwa członkowskie, aby poświęciły tym zaleceniom szczególną uwagę i niezwłocznie usunęły przeszkody uniemożliwiające rozwój jednolitego rynku;

74. wzywa Komisję, by w kolejnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego i europejskim semestrze 2014 nadała priorytet zarządzaniu jednolitym rynkiem oraz by w kolejnych zaleceniach dla poszczególnych krajów w pełni uwzględniła kluczowe obszary wzrostu, do których należy sektor usług, energii, transportu oraz jednolity rynek cyfrowy, a także środki zawarte w Akcie o jednolitym rynku I i II;

75. z żalem zauważa, że brak krajowych i europejskich inwestycji uniemożliwia realizację priorytetów i celów określonych w sprawozdaniu pt. „Stan integracji jednolitego rynku na 2013 r. – Wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 r.” w kluczowych obszarach energii, transportu i rynku cyfrowego;

76. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia do tego czasu wysiłków na rzecz wdrażania prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku oraz monitorowania tego wdrażania, między innymi poprzez regularne akcje kontrolne UE;

77. ponownie wzywa Komisję do wzmocnienia zarządzania jednolitym rynkiem poprzez wprowadzenie – jako szczególnego filaru europejskiego semestru – rocznego cyklu zarządzania jednolitym rynkiem, który obejmie tabelę wyników rynku wewnętrznego, roczne sprawozdanie w sprawie stanu integracji jednolitego rynku w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego, wytyczne Rady Europejskiej dla państw członkowskich, krajowe plany działania mające na celu wdrażanie wytycznych jednolitego rynku oraz określone zalecenia dla poszczególnych krajów;

78. jest poważnie zaniepokojony ciągłą niepewnością inwestorów prywatnych, ich brakiem zaufania i niechęcią do inwestowania, wynikającymi zwłaszcza z norm wydajności w powiązaniu z utrzymującym się rozdrobnieniem jednolitego rynku i ze zmianami w polityce przemysłowej; ubolewa nad tym, że w konsekwencji kryzysu niski poziom zaufania sprawia, że zarówno inwestorzy prywatni, jak i instytucje sektora finansowego bardzo niechętnie ponoszą ryzyko oraz przypomina, że trzeba kontynuować działania na rzecz wzmocnienia sektora bankowego;

Środa, 23 października 2013 r.

Polityka regionalna

79. jest poważnie zaniepokojony drastycznym spadkiem publicznych i prywatnych inwestycji w gospodarkę produkcyjną, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym; jest zdania, że konieczne są zdecydowane kroki w celu zreformowania rynku produktów i rynku pracy, przyjęcia ostrożnej polityki płacowej, oparcia przyszłego modelu wzrostu gospodarczego na innowacjach i ukierunkowania produkcji na działalność o wysokiej wartości dodanej; jest zdania, że zrównoważona polityka gospodarcza wymaga zapewnienia bardzo dobrych warunków do zakładania działalności gospodarczej; jest głęboko przekonany, że fundusze strukturalne i inwestycyjne mają zasadnicze znaczenie dla zapobiegania wszelkim brakom w powyższych kwestiach, dla łagodzenia ich skutków oraz dla zwiększenia inwestycji publicznych; zwraca uwagę na możliwości wspierania w państwach członkowskich inwestycji publicznych ze środków z funduszy strukturalnych poprzez zapewnienie pewnego stopnia elastyczności procedur finansowych w ramach tych funduszy, np. w drodze zwiększenia poziomów współfinansowania dla państw, które przystępują do programu dostosowań i otrzymują pomoc finansową z UE, lub przedłużenia terminu umorzenia o jeden rok dla wszystkich państw członkowskich w okresie programowania 2007–2013 (podobnie jak będzie to miało miejsce w okresie programowania 2014–2020);

80. jest zdania, że należy zwiększyć zaangażowanie władz regionalnych i lokalnych w proces planowania i realizacji właściwych programów, zwłaszcza strategii „Europa 2020”, aby na wszystkich szczeblach zwiększyć poczucie odpowiedzialności za cele strategii oraz zapewnić większą świadomość jej celów i efektów na szczeblu lokalnym;

Prawa kobiet i równość płci

81. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące środków mających na celu poprawę stanu placówek opieki nad dziećmi, usunięcie czynników zniechęcających do uzyskiwania drugiego źródła dochodu w rodzinie, zharmonizowanie ustawowego wieku emerytalnego dla mężczyzn i kobiet, uwzględnienie potrzeb godzenia pracy zawodowej z życiem prywatnym, zwłaszcza poprzez propagowanie dostępu do nowych technologii i szkoleń z zakresu wykorzystywania narzędzi technologicznych, oraz wyeliminowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz różnic w wysokości świadczeń emerytalnych dla kobiet i mężczyzn; wyraża zaniepokojenie faktem, że wiele z tych zaleceń zostało już opracowanych w 2012 r., wskazując na brak ich wdrożenia w państwach członkowskich;

82. podkreśla, że państwa członkowskie powinny podnieść odsetek dzieci i dorosłej młodzieży korzystający z systemów edukacji i zwrócić większą uwagę na problem wczesnego kończenia nauki, przede wszystkim dzięki gromadzeniu informacji na temat najważniejszych powodów wczesnego kończenia nauki, by zapobiegać temu zjawisku poprzez przyjmowanie i wdrażanie działań politycznych;

83. wzywa Komisję i państwa członkowskie do należytego uwzględnienia w krajowych programach na rzecz zatrudnienia celów dotyczących płci, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet opiekujących się członkami rodziny w podeszłym wieku, samotnych matek i matek dzieci niepełnosprawnych; wzywa ponadto do właściwego zajęcia się problemem wczesnego kończenia nauki, zwracając uwagę na wyraźny wzrost liczby dzieci, które porzucają system szkolny w wieku od 10 do 16 lat, co stanowi stratę w kontekście zasobów ludzkich dla całej Unii Europejskiej;

84. wzywa Komisję, by w zbliżającej się rocznej analizie wzrostu gospodarczego podniosła kwestię określonych wytycznych polityki gospodarczej dotyczących zmniejszania różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, obejmujących w szczególności wytyczne związane z przeciwdziałaniem zróżnicowanemu wynagrodzeniu ze względu na płeć – które często prowadzi do tego, że kobiety żyją poniżej granicy ubóstwa w późniejszym okresie życia – i przeciwdziałaniem różnicom w wysokości świadczeń emerytalnych dla kobiet i mężczyzn, ze zwiększaniem udziału kobiet w rynku pracy oraz zwalczaniem segregacji płciowej na rynku pracy, zważywszy że przyszły dobrobyt gospodarczy UE zależy w przeważającej mierze od jej zdolności do pełnego wykorzystania dostępnych zasobów pracy;

85. podkreśla znaczenie wprowadzenia zasady sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w celu zbadania wszystkich programów i polityk rządowych, ich skutków dla przydziału środków i ich wpływu na równość kobiet i mężczyzn;

o

o o

86. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, rządów państw członkowskich, Komisji, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.